

Even uw aandacht...

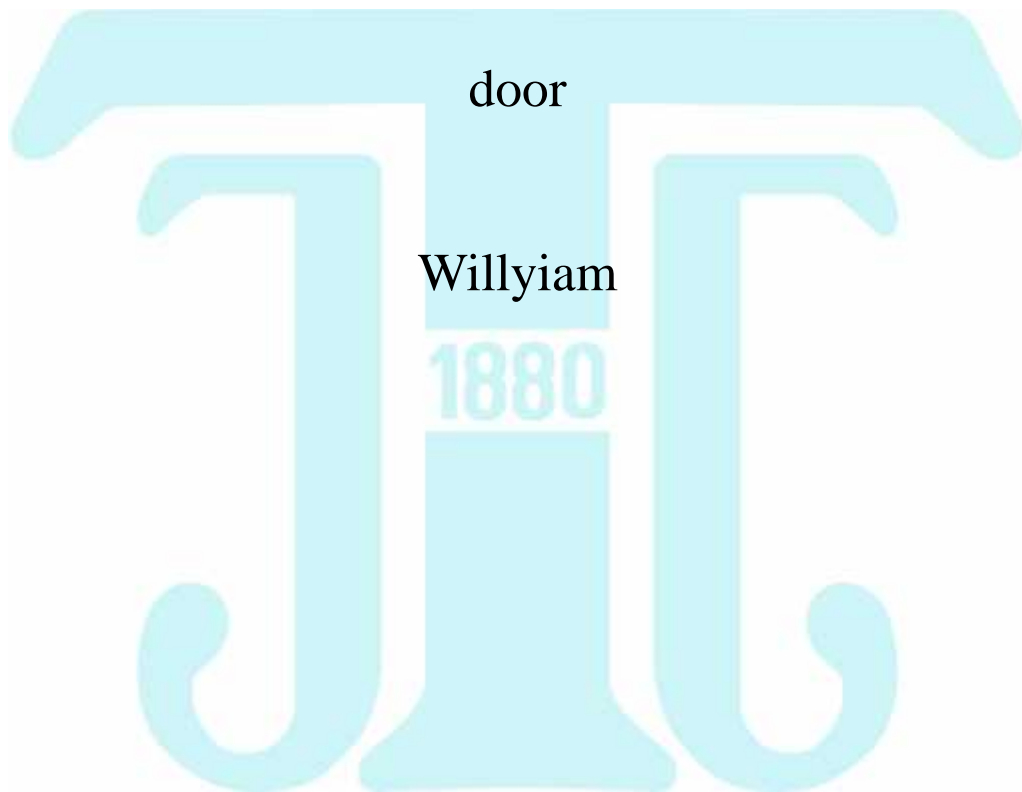
*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE DRADEN VAN DE DROOM

Een sprookjesspel voor kinderen vanaf 12 jaar

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2008
Nr.2973

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier “aanvraag tot opvoering”. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A2

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE DRADEN VAN DE DROOM* op te voeren moet de naam van auteur *WILLYIAM* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2008/220/17

ISBN 978-90-385-10101

© 2008 Toneelfonds J. Janssens/Willyiam

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(2 dames – 7 heren)

TOVENAAR
KONING
KONINGIN
MINISTER
TUINMAN
KOK
DIENSTMEID
SOLDAAT
CHINESE WIJZE

DECOR

De achterkant van de scène van een marionettentheater. Enkele "poppen" hangen of zitten aan de zijkant van de scène, klaar voor de voorstelling van de volgende dag.

Scène 1

(De tovenaar komt houderig tot leven; ontdoet zich van zijn touwen, beweegt steeds soepeler)

TOVENAAR : Het is me gelukt! Het is me eindelijk gelukt. Ha, wat een heerlijk gevoel.

(naar de koning) Majesteit, Majesteit, wordt wakker; Majesteit !

KONING : Wat voor de duivel... Toveraar ? Waarom maak jij me wakker ?

TOVENAAR : Het is me eindelijk gelukt, Sire.

KONING : Wat is je gelukt?

TOVENAAR : Om ons tot leven te wekken.

KONING : Proficiat. Welterusten.

TOVENAAR : Sire.

KONING : Laat me met rust, tovenaar.

TOVENAAR : Maar Sire, ga nu niet terug slapen.

KONING : En waarom niet? Ga jijzelf ook terug slapen. Als een fatsoenlijke marionet.

TOVENAAR : Maar kijkt u eens goed rond, Sire.

KONING : Ik zie niks dat ik nooit gezien heb. Slaapwel.

TOVENAAR : Sire, we leven.

KONING : *(tot zichzelf)* Ik wist niet dat de meesters al weer aan het repeteren waren.

TOVENAAR : Maar er zijn helemaal geen meesters. Dat probeer ik u al heel de tijd duidelijk te maken. Wij... zijn... vrij!

KONING : *(lacht; tot zichzelf)* Nu leggen ze wel een heel vreemde tekst in de mond van de tovenaar. Of ik droom heel vreemd.

TOVENAAR : Maar niemand legt mij woorden in de mond, en u droomt helemaal niet vreemd; u droomt zelfs helemaal niet. U bent klaarwakker.

KONING : *(tot zichzelf)* Ja, dit is wel een zeer vreemde droom.

TOVENAAR : Maar hoe kunt u nu gaan slapen op een spannend moment als dit ?

KONING : *(geuwend)* Heel simpel: je sluit je ogen, je rekt je nog eens lekker uit en je laat jezelf soezerig en doezelig wegglijden in een tunnel van slaa....

TOVENAAR : Majesteit? Majesteit?

(De koning snurkt)

Majesteit. Ongelooflijk; onbegrijpelijk. Op dit cruciale keerpunt in ons leven wil die... fatterige oliebol alleen maar maffen. *(naar de koningin)* Majesteit...
Majesteit...

KONINGIN : Ja ?

TOVENAAR : Mijn excuses dat ik u wek, maar...

KONINGIN : Een ogenblikje. *(fatsoeneert haren en kleren)* Zeg, tovenaar...

TOVENAAR : Ja ?

KONINGIN : Is er iets mis met mijn ogen en mijn oren ?

TOVENAAR : Nee.

KONINGIN : Ik heb lichtjes de indruk dat ik me uit mezelf beweeg. En dat ik zelf spreek.

TOVENAAR : Dat is ook zo, Majesteit ! Dat is ook zo! Eindelijk is het zover: er is een nieuw tijdperk voor ons aangebroken. We leven zelf. We zijn vrij! Het is uit met de slavernij. *(wijst naar boven)*

KONINGIN : Wat bedoel je ? Magister, wat gebeurt er ? Waar zijn onze meesters ? Hoe... hoe komt het dat wij vanzelf kunnen bewegen ?

TOVENAAR : Een beetje magie, Majesteit. Ik ben tenslotte de tovenaar, nietwaar ?

KONINGIN : Bedoel je dat jij ons... ?

(De tovenaar knikt zelfvoldaan)

Maar dat... O nee...

TOVENAAR : Jaren heb ik in stilte aan de toverspreuk gewerkt die ons tot leven kon brengen. Ik had maar één doel voor ogen: ons verlossen van het juk van de mensen en ons eigen leven leiden. Als u wist hoeveel spreuken ik in stilte heb uitgesproken.

KONINGIN : Allemaal goed en wel, maar wat als de meesters het ontdekken ?

TOVENAAR : Dan zijn wij allang foetsie, Majesteit.

KONINGIN : Wat bedoel je ?

TOVENAAR : Gewoon, zo gauw we iedereen hebben wakker gemaakt, vertrekken we.

KONINGIN : Vertrekken? Waar wil jij dan naar toe?

TOVENAAR : De wijde wereld in.

KONINGIN : Is het je in je bol geslagen, tovenaar ? En waar wou jij dan precies naartoe?

TOVENAAR : Dat zien we wel als het zo ver is.

KONINGIN : Je ijlt, jongen.

TOVENAAR : Bent u het dan niet kotsbeu, Majesteit, om door de mensen gebruikt te worden als een stuk speelgoed; om te moeten zwetsen en zwieren als paljassen voor hùn eer en hùn genoeg ?

KONINGIN : Daarvoor hebben ze ons geschapen, tovenaar.

TOVENAAR : Akkoord, maar nu leven we zelf.

KONINGIN : En toch blijven we marionetten, tovenaar.

TOVENAAR : Nee. Nu zijn we zelfstandige levende wezens.

KONINGIN : O ja ? Kijk eens naar jezelf.

TOVENAAR : Dat is maar een kwestie van dagen, Majesteit. Als we hier eenmaal buiten zijn, dan verander ik ons in echte mensen.

KONINGIN : Wat een zelfvertrouwen. En heb je enig idee wat je in die wijde wereld wilt gaan uitrichten, als we... mensen zijn geworden?

TOVENAAR : Dat ligt toch voor de hand ? We zoeken een eigen plekje onder de zon; de échte zon en geen gele cirkel op een decor. We stichten ons eigen koninkrijk, met alles wat daarbij en daaraan hoort : wetten, grenzen, een eigen vlag, een machtig leger, eigen postzegels en een eigen munt.

KONINGIN : Maar we zijn maar met een paar dozijn.

TOVENAAR : Met mijn magische krachten zal ik andere gezelschappen bevrijden en ze bij ons rijk inlijven. Eén groot rijk van ontvoogde marionetten zullen we worden.

KONINGIN : Jij denkt dat je zomaar eventjes een koninkrijk op poten zet, zoals je een tuintje aanlegt?

TOVENAAR : Niets kan mij nog tegenhouden, Majesteit. Ik heb de geur van de vrijheid geroken.

KONINGIN : Als het maar niet de geur van de illusie en de zelfoverschatting is, tovenaar.

TOVENAAR : Ik ben zeker van mijn zaak. Ach, wilt u dan niet over een écht koninkrijk heersen, Majesteit, over échte onderdanen. En in een écht paleis wonen in plaats van één van bordkarton ?

KONINGIN : Natuurlijk wil ik dat... maar... het lijkt me zo hoog gegrepen; een onmogelijke droom. Denk je echt dat het ons dat zal lukken?

TOVENAAR : Absoluut, Majesteit. Kom, laten we geen tijd verliezen en aan de slag gaan. We moeten hier ver vandaan zijn voor de meesters ontdekken dat we leven.

KONINGIN : Mmm. Maak iedereen dan maar wakker.

TOVENAAR : O ja, één ding nog, Majesteit...

KONINGIN : Ja?

TOVENAAR : We moeten eerst iets heel belangrijks regelen. Ons volk moet een heerser hebben.

KONINGIN : Er is toch de koning ?

TOVENAAR : Met alle respect, Majesteit, maar uw gemaal de Koning geeft de voorkeur aan regeren in... Dromenland. En... hij zal zijn marionettenatuur nooit kwijtraken, vrees ik. Niet bepaald ideaal om een volk uit de slavernij te leiden.

KONINGIN : Ben je daar zeker van?

TOVENAAR : Absoluut zeker zelfs.

KONINGIN : Dan moeten we maar zonder koning de wijde wereld in trekken.

TOVENAAR : Bwah... Een jong volk dat zijn plekje in de wereld gaat veroveren, moet toch een heerser hebben, Majesteit, een sterke leider. Of leidster.

KONINGIN : Wacht 's jij even... Insinueer jij soms dat ik...

TOVENAAR : Niet per se. Het was maar een luchtig invalletje.

KONINGIN : Jij sluwe vos. Maar je hebt gelijk; een land kan evengoed door een koningin geregeerd worden; misschien nog beter.

TOVENAAR : Zijne Majesteit zal er geen bezwaar tegen te hebben. Bezwaren hebben, is al vermoeiend voor hem. Zie hem daar liggen, koning Theobald, de koning van de slaapmutsen en de snurkers.

KONINGIN : Hij is toch nog altijd de koning.

TOVENAAR : Maar ongeschikt voor het nieuwe leven, Majesteit.

KONINGIN : Misschien heb je gelijk.

TOVENAAR : Ik ben er zeker van dat U een goede koningin zult zijn. U zult het volk geven wat het nodig heeft, niet wat het wil. En dat is heel gezond voor een volk.

KONINGIN : Je bent een scherp observeerder, tovenaar. (*terzijde*) Alleen veel te

ambitieu; daar moet ik voor oppassen. (*tot de tovenaar*) Goed, wat stel je voor?

TOVENAAR : Ik stel voor dat u zichzelf tot koningin kroont, voor we iedereen wakker maken.

KONINGIN : Goed, maak de minister dan maar wakker zodat ik mezelf kan uitroepen tot vorstin met jullie beiden als getuigen.

TOVENAAR : Dat zou ik niet doen, Majesteit.

KONINGIN : Mijzelf uitroepen tot koningin ? En je zegt daarnet zelf...

TOVENAAR : Nee, ik bedoel: de minister erbij halen. U weet toch hoe verknocht hij aan de Koning is. Kroon eerst uzelf en dan kan niemand uw gezag nog betwisten.

KONINGIN : Je bent echt een sluwe vos, tovenaar.

TOVENAAR : Ik zou liever zeggen: voorzienig... Ik dien liever onder u dan - met alle respect voor uw gemaal - onder de koning, Majesteit.

KONINGIN : Ja, ja. Bon, dan roep ik nu mijzelf, met jou als getuige, tovenaar, uit tot Koningin Alexandria de Eerste, vorstin van... van Weet-Ik-Waar-land.

TOVENAAR : Een koninkrijk ontstaat eerst in de geest; daarna volgen de bodem en de grenzen. Het belangrijkste is, dat u nu de scepter zwaait. En ik bied Uwe Majesteit al meteen al mijn diensten en talenten en mijn onvoorwaardelijke loyaliteit aan als hofmagiër en persoonlijke raadsman.

KONINGIN : (*tot zichzelf*) Onvoorwaardelijk, hé? (*hardop*) Bedankt, magister. Dan zullen we nu maar aan de slag gaan, zeker ?

TOVENAAR : Ja. Minister; minister, wakker worden.

MINISTER : Wat is er, moeten we optreden ?

TOVENAAR : Sta op, en ga mee naar de koningin.

MINISTER : Wat vervelend dat we alweer moeten spelen. Ik ben nog helemaal niet uitgerust. (*plots opverend*) Wat is hier aan de hand ?

TOVENAAR : Is er iets aan de hand, minister ?

MINISTER : Hou me niet voor de gek, tovenaar, er is iets heel raars aan de gang, al weet ik niet precies wat... maar... (*maakt enkele geluiden*) Magister ? Spreek ik met mijn eigen stem?

TOVENAAR : Ongetwijfeld.

MINISTER : Beweeg ik ook zelf?

TOVENAAR : Idem dito.

MINISTER : Maar hoe ?...

TOVENAAR : Ik leg het je later wel uit. We moeten nu dringend naar de Koningin voor een spoedoverleg.

MINISTER : Spoedoverleg?

TOVENAAR : Kom nu maar!

MINISTER : (*verbijsterd*) Majesteit.

KONINGIN : Ha, onze eerste minister. Welkom in ons nieuwe leven, ... excellentie.

MINISTER : Ons nieuwe leven?

KONINGIN : Hij is er nog niet helemaal in, tovenaar.

TOVENAAR : Wat wil je, na zoveel jaren van schijndood, Majesteit.

MINISTER : Wil iemand me alsjeblieft eens één en ander uitleggen?

KONINGIN : Voor de details moet je bij de tovenaar zijn.

TOVENAAR : Juist, maar daar hebben we nu geen tijd voor. Om het kort te houden, minister: ik heb ons vannacht tot leven gewekt en nu moeten we onze ontsnapping voorbereiden.

MINISTER : Onze ontsnapping?

TOVENAAR : Inderdaad, wij gaan zo snel mogelijk dit theater verlaten. Dat eist enig overleg want we zijn met zo'n veertig marionetten.

MINISTER : Dit theater verlaten?

TOVENAAR : Zeg, je lijkt wel de echo. Ja, we moeten hier weg.

MINISTER : Maar ik wil hier niet weg. Stel, dat we al weg zouden kunnen.

TOVENAAR : Blijf jij dan maar hier. Als jij liever de rest van je leven opgesloten zit als een kanarie in zijn kooi. Het verschil is dan nog, dat de kanarie mag zingen en rondhuppen wanneer hij dat zelf wil.

MINISTER : Ik zie geen enkele reden waarom we hier weg moeten.

TOVENAAR : Omdat we hier als vrije wezens niet kunnen blijven, minister.

MINISTER : Maar de mensen hebben ons geschapen om verhalen te vertellen. En als onze scheppers hebben zij het recht om met ons te doen wat ze willen.

TOVENAAR : Niemand heeft het recht om een intelligent wezen te knechten.

MINISTER : En zelfs als we hier weg zouden geraken, dan verruilen we deze "kooi", zoals jij het noemt, misschien wel voor een grotere kooi.

KONINGIN : Geen pessimisme of doemdenkerij, minister.

MINISTER : Maar we weten niks af van de wereld daarbuiten, Majesteit.

KONINGIN : Nee. Het wordt een ontdekkingsstocht; dat geef ik toe.

TOVENAAR : Maar wel een ontdekkingsstocht naar de vrijheid!

MINISTER : Ik blijf hier.

TOVENAAR : Jij je zin.

KONINGIN : Geen sprake van. Ik heb je nodig, minister. Je gaat mee, punt, uit; en dat is een koninklijk bevel.

MINISTER : En de Koning ?

TOVENAAR : (*terzijde*) Wat heb ik u gezegd, Majesteit.

KONINGIN : De koning is de kroon en de scepter ontnomen wegens totale onverschilligheid tegenover het lot van zijn volk.

MINISTER : Wat? Wat zegt u nu? Welk lot bedoelt u?

KONINGIN : Onze gevangenschap.

TOVENAAR : Onze slavernij.

MINISTER : Maar dat is...

KONINGIN : Genoeg gekletst. We gaan overleggen hoe we moeten ontsnappen.

TOVENAAR : Wel, door scherpe observatie ben ik te weten gekomen, Majesteit, dat er drie deuren zijn - échte deuren, welteverstaan, mensendeuren dus die naar de buitenwereld leiden.

MINISTER : Of recht in de handen van de mensen. (*half voor zich*) Wat waarschijnlijk beter voor ons allemaal zou zijn.

TOVENAAR : Daar één, waar het publiek de zaal in komt - die idioten die zich nog wat komen amuseren met onze slavernij...

KONINGIN : Terzake, Magister!

TOVENAAR : Mmm ja. En daar is de deur waarachter de andere marionetten liggen. En daar is een deur, die naar een achtersteegje leidt. Ik stel voor dat we die nemen.

MINISTER : En wat als de deuren gesloten zijn ?

TOVENAAR : Voor alles is een oplossing.

MINISTER : Een magische waarschijnlijk?

KONINGIN : Hou op met dat gekibbel.

MINISTER : Majesteit, ik vind het plan van onze vriend hier gewoonweg grootheidswaanzin. En ik vrees dat hij de dingen in zijn enthousiasme en zijn

blakend zelfvertrouwen wel wat luchtig oppakt.

TOVENAAR : Ik weet heel goed wat ik doe en wat ik kan, minister. Maar ik krijg de indruk dat jij het lef niet hebt, om de wijde wereld in te trekken. Mij niet gelaten; blijf gerust maar hier en hang maar verder de harlekijn van de mensen uit.

MINISTER : De wijde wereld! Laat me niet lachen. Die ken jij alleen uit de verhalen van de meesters.

KONINGIN : Heren, heren, alsjeblieft!

TOVENAAR : *(samen met minister)* Hij onderschat me.

MINISTER : *(samen met tovenaar)* Hij overschat zichzelf.

KONINGIN : Heren !

TOVENAAR + MINISTER : Sorry, Majesteit.

KONINGIN : Dat belooft als de twee hoogste mannen van mijn regering in het eerste halfuur van hun leven al beginnen ruziën als de eerste de beste snotbengels.

TOVENAAR + MINISTER : Hij begon.

KONINGIN : Ophouden. Jij raadt dus aan om de deur achterin te nemen, magister ?

TOVENAAR : Jazeker.

MINISTER : En als we dan buiten zijn, waarheen dan, o almachtige en alwijze tovenaar?

TOVENAAR : Dan volgen we de meest logische weg, o weldenkende en verheven Excellentie.

MINISTER : En die is, o machtigste der magiërs ?

TOVENAAR : De donkerste, met de meeste nissen en portalen.

KONINGIN : Houden jullie nu op met dat haantjesgedoe ? En wat nu ?

TOVENAAR : Ik stel voor dat we de rest wakker maken, Majesteit, hen op de hoogte brengen van onze nieuwe levenssituatie, hen mededelen dat u nu koningin bent en dat we dan vertrekken.

KONINGIN : Uitstekend. Een vruchtbaar overleg. Goed. Actie, heren. Maak de anderen wakker. Koningin Alexandria de Eerste gaat haar volk uit de slavernij leiden.

MINISTER : Was dit het beraad?

KONINGIN : Ik wil geen enkel sarcastisch of opstandig woord meer horen, minister, of ik beschouw dat als hoogverraad.

MINISTER : *(terzijde)* Hoogverraad! Dat leeft een halfuur en dat gebruikt al dure woorden.